

formpartiet tilegnet sig de Moderates Politik, det er derfor kun simpel Retfærdighed, at de Mænd, der virkelig ere Ejere og Indehavere af denne Politik, nu komme til Magten.

Jeg nævnede før, at Ministeriet indeholder tre ukendte Navne, men paa den anden Side indeholder det Navne, om hvilke man kan sige, at de sikkert ere alt for godt kendte. De tre ny Mænd ere som hvide, rene, ubeskrevne Blade, men hvem tør sige om f. Eks. den højtærede Landbrugsminister, at han kan lignede ved et rent, hvidt, ubeskrevet Blad? Det har vakt stor Forundring, jeg kan sige stor Misstemning ude i Befolkningen, at fire Mænd, som have siddet i det forrige Ministerium, ere gaaede over i det ny. Ja, maaske det dog ikke er alle fire, men kun tre, man synes ikke burde have været med, nemlig den nuværende Landbrugsminister, Justitsministeren og Ministeren for offentlige Arbejder. Derimod har jeg ikke hørt, at nogen forundredes over, at Kultusministeren er kommen med, fordi man sikkert fra alle Sider er enig om, at han hverken har vidst, hvad eller hvem Alberti var. Men at de tre nævnte Mænd ere komne med, har, siger jeg, vakt megen Forundring, megen Misstemning. Særlig er Misstemningen rettet mod et enkelt Navn, den højtærede Landbrugsminister, der med en Voldsomhed, der i Grunden er enestaaende her i Rigsdagen, har dækket og forsvaret Alberti det længst mulige og ved sin store Indflydelse har bevirket, at den Undersøgelse, som burde have været i Gang, blev forhindret.

Jeg antager, at noget af det første, som maa kræves af det ny Ministerium — og det blev jo ogsaa antydet af Regeringens Chef —, er, at der foretages en aaben, ærlig og grundig Undersøgelse af hele Alberti-Affæren. Denne Undersøgelse maa vi kræve af flere Grunde. Vi maa kræve den for det første for at hævde Folkets Retsfølelse. Folket føler, at der her er sket noget, som maa undersøges, som maa have sin Straf, at der altsaa maa komme en virkelig Straf over denne Mand eller de Mænd — hvis der er flere —, der have været meddelagtige i det, som er sket. Vi maa dernæst kræve en Undersøgelse for at genrejse Tilliden indenfor selve Be-

folkningen, rejse Tilliden Mand og Mand imellem. Den gensidige Tillid i Befolkningen, som er af saa stor Vigtighed for hele det daglige Samkvem, er brudt eller svækket i høj Grad, saaledes at den ene snart ikke tør tro den anden. Ogsaa af Hensyn til Udlandet maa vi kræve en grundig, aaben og ærlig Undersøgelse. Vi maa søge at rense vort gode Navn og Rygte overfor Udlandet, vi maa se at afvaske den Skændsel, som er sat paa vor Nation i Udlandets Øjne. Vi høre fra vore Landsmænd i Udlandet, at de i Øjeblikket skamme sig ved at kalde sig Danske, at de ikke sige, at de ere fra Danmark, men at de ere Skandinaver. Jeg synes, at det Budskab er noget af det sørgeligste, vi kunne faa fra vore Landsmænd i det fremmede, at de skulle skamme sig over deres Nations Navn. Af disse Grunde maa vi alle kræve en ærlig, aaben og grundig Undersøgelse. Regeringens Chef antydede, at Regeringen var sindet at sætte en saadan Undersøgelse i Gang. Men det forekommer mig, at man ikke med Tillid kan lægge denne Undersøgelse i denne Regerings Haand, af den Grund, at der i den sidder fire Mænd fra det forrige Ministerium, som ere gaaede med over i det ny Ministerium, at der sidder Mænd, som have staaet Alberti saa inderlig nær, som have været med til at forsvare ham og dække over ham det længst mulige. Jeg siger, at derfor kan man ikke have den fulde Tillid til denne Undersøgelse, naar den lægges i Regeringens Haand.

Men heldigvis er der jo ogsaa andre Veje, ad hvilke en saadan Undersøgelse kan iværksættes; Forfatningen hjemler os jo Midler til at kunne gennemføre en saadan Undersøgelse udenom Regeringen. Jeg tænker her paa, hvad der staaar i Grundlovens Paragraffer 14 og 69. Jeg skal nævne den ene af dem, hvori det hedder: „Ministrene kunne af Kongen eller Folketinget tiltales for deres Embedsførelse. Rigsretten paakender de mod Ministrene for deres Embedsførelse anlagte Sager“. Jeg tror, at der vil være Grund til at foranstalte en Rigsretsanklage i denne Sag. Det er et meget stærkt Vaaben, Rigsretsanklage, og det er jo ogsaa et Vaaben, som meget sjældent er brugt. Det er et Vaaben, som er gi-